

Ko vrbe žalujejo do tal

Takrat,
ko vrbe žalujejo do tal
in so češnje izjokale pomlad,
polegajo izmučeni ljubimci
na rdečo zemljo
utrujeni od ljubezni.
Ko češnje izjočejo svojo pomlad,
se ulegam izmučen od čakanja.
Takrat,
ko vrbe žalujejo do tal,
mi nihče več ne more dati
cvetočih češenj.

Drevesa jočejo

Kako so prazna polja
v tem jutru,
ko se ni nič zgodilo.
Kako so globoke udrtine oči
v tem večeru,
ki skriva ljubezen le zase.
Samo večerne sence vedo,
da je velika in polna
moja kupa.

Drevesa jočejo,
 ker se jim lomijo veje
 v tem žalostnem veku.
 Človek ustvarja velike ljudi,
 ki ne znajo ljubiti,
 ker so njihova srca železna
 in njihove roke drobijo ljudi.

Drevesa jočejo,
 ker železna telesa ne znajo ljubiti.

Pesem ubitega bika

Sredi trga
 leži bik s preluknjano glavo.
 Veliki otroci mečejo nanj oglato kamenje.
 S krvjo obliti bik
 se smeje,
 zakaj mrtvo ne moreš ubiti.
 Potem pridejo štirje možje
 in ga hočejo sekati
 za svoja kosmata telesa.
 Potem se žival dvigne
 in kosmati možje poiščejo varno zavetje,
 da bi zavarovali svoje sekire
 preč sulicami rogov.
 Vendar možje morajo zmagati,
 zakaj zmago dolgujejo
 svojim kosmatim telesom.